

[Melein - melete]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f1006

SourceBoite_023-27-chem | Platon.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

---

b) ἔκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἄμα μέρη διελῶν τῷ λόγῳ Ph. 14 ε 1 τὰ τοῦ θνητοῦ ζώου ... μέρη καὶ μέλη T. 77 a 1 τῶν τοῦ σώματος ... μελῶν καὶ μερῶν L. VII 795 ε 4.

App. et ass. : (a) φάδή ; (b) μέρος.

Ass. (a) : ἀρμονία, ρυθμός, σχῆμα (2° b et c, 3°), χρῶμα (b).

μεμελημένως : v. μέλειν.

μέμφεσθαι d « blâmer » τοῖς νόμοις ... μέμφη τις ὃς οὐ καλῶς ἔχουσιν ; Cr. 50 d 5 (cf. L. III 685 a 1) ἡ ... δικη ἡμῖν οὐ μέμφεται R. VII 536 b 3 εἰ τις ... πᾶν θρέμμα ἀναρχον ... ὅδων οὗτω μέμφοιτο, τὸν ... ψύχοντος ἡγούμενα ὑγιὲς ἐν ποτε φέξαι καὶ διτοῦν ; L. I 639 a 6 (cf. Pr. 346 c 8).

Adj. verbal : μεμπτός (Thet. 187 c 2 L. IV 716 b 4*) ; opp. ἀμεμπτός (L. XII 945 d 3).

App. et ass. : φέγειν.

Opp. : ἐπιτινεῖν.

μένειν « rester » 1° « être immobile » ; 2° « demeurer » ; 3° « tenir » (principe).

1° περιέρχεται ... καὶ οὐκ ἔθέλει μένειν Euph. 11 b 8 (rec. c 4, 6, 9 d 1, 15 b 8 ; cf. 11 d 5 et 8) πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει (Héraclite) Cra. 402 a 9 οὐδὲ λόντα οὐδὲ φερόμενα ἀλλὰ μένοντα τὰ πράγματα Cra. 437 c 7 (cf. Phr. 261 d 9) τὰ μὲν ... κινεῖται, τὰ δὲ μένει L. X 893 c 1.

2° εἰ μεταπίπτει πάντα ... καὶ μηδὲν μένει Cra. 440 a 7 ξῆος ... μένοντα ἐπ' αὐτῇ (= φιλοσοφίᾳ b 1) R. VI 496 b 3 ἔμενεν ἐν τῷ ἔκυτοῦ ... ξῆοι T. 42 e 6 (cf. L. X 888 c 2 Le. X 358 c 7) τὰ δύο ... πάθη περὶ θεούς μενεῖναι L. X 888 c 3 (cf. c 4).

3° σκοτεῖ εἰ ἔτι μένει Cr. 48 b 5 (cf. b 7, 9, 10) εἶπερ τὰ πρότερον μένει ήμιν ὀμολογήματα G. 480 b 3 (cf. L. I 644 a 7).

App. : (1°) ἐστάναι ; (2°) ἔμμενεν, ἐπιμένειν (cf. J. Brunel, *L'Aspect...* p. 23-24 et 255).

Ass. et opp. : (1°) λέναι, κινεῖσθαι, περιεναι, φέρεσθαι, χωρεῖν ; (2°) μεταπίπτειν 1°.

μένος, τὸ « force » δὲ ζέσειν τὸ τοῦ θυμοῦ μένος [A : γένος Y] T. 70 b 4* (périphraistique).

μερίζειν (à l'actif et au moyen) « diviser » ἔθελήσεις ... φάναι τὸ ἐν εἰδός ... μερίζεσθαι ; Pa. 131 c 10 εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς Pa. 131 c 12 κατακεκερμάτισται ... καὶ μεμέρισται Pa. 144 b 6 (cf. d 3 et 5 So. 245 a 1) μερισώμεθα εἰς δύο τὸ σύμπαν Po. 261 c 5 (cf. 292 c 1) ἀνὰ λόγον μερισθεῖσα T. 37 a 5 (cf. 56 d 7, 81 b 3).

Adj. verbal : μεριστός « divisible » μεριστά ... τὰ εἰδή Pa. 131 c 5 (cf. 144 d 5) τῆς ἀμερίστου ... οὐσίας καὶ τῆς αὐ ... γιγνομένης μεριστῆς T. 35 a 3*.

App. : διαιρεῖν, κατατέμνειν, κερματίζειν.

App. et ass. : κατακερματίζειν.

μερισμός, δ « détail » εἰς μερισμὸν τὸν ἔσχατον τέλος ἀπειργασμένοι L. X 903 b 9*.

μέρος, τό « partie » a) en général ; b) « particule » ; c) élément ou équivalent de γένος ou d'εἶδος.

a) τὴν ἀνδρείαν ... ἐσκοποῦμεν ὡς μέρος ἀρετῆς La. 198 a 2 (cf. a 5, 199 c 3 R. VI 484 d 7 Po. 306 a 8 L. I 633 a 8) τὸ μέρος ... μέρος δύος ἐστίν Pa. 137 c 6 (cf. c 5, 7, 9 d 3, 5, 6) τῶν ... ἐν μέρους εἰδεῖ περικότων T. 30 c 5 (= μόρια c 8) τὰ ... τοῦ θνητοῦ ζώου μέρη καὶ μέλη T. 77 a 1 (cf. Ph. 14 ε 1 L. VII 795 ε 4) τῷ αὐτῷ μέρει ... ὑπερέχον Ep. 991 a 7.

b) μέχριτερ αὐτῆς πη συντυχόντα τὰ μέρη ... γῆ γένοιτο T. 56 d 4 (cf. e 2, 65 d 2).

c) τὸ τῆς παρανοίας ὡς ἐν ... εἰδός ἡγησαμένω τῷ λόγῳ, δὲ μὲν τὸ ἐπ' ἀριστερά τεμνόμενος μέρος Phr. 266 a 4 τῶν τῆς παιδιᾶς μετεχόντων ἐστὶ τις μερῶν (secl. Heusde Diès, addub. Burnet Taylor [1961], tueut Robin) εἰς So. 235 a 7 μὴ ... μόριον ἐν ... ἀφαιρόμενοι ... ἀλλὰ τὸ μέρος ἄμα εἰδός ἔχετω Po. 262 1 (cf. 260 b 4, 264 d 6, 267 a 8 b 5 c 1, 282 a 8, 283 d 4) γένος ἄμα καὶ μέρος ... τῶν σχισμένων Po. 262 e 7 εἰδός τε καὶ μέρος ἔτερον ἀλλήλων Po. 263 b 6 (cf. 8-9) δίχα διαιρεθεῖσης τὸ μόριον θάτερον ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει ... ἐπιτετάχθαι Po. 265 c 7 τέμνοντες μέρη μερῶν ἔκαστον διηρούμενα Po. 279 b 9 κατὰ μεγάλα μέρη Ph. 30 b 6 (cf. L. I 634 c 1) ἔκαστον τῶν μερῶν L. X 904 b 4 (cf. 903 b 6).

App. et ass. : (a) μέλος (b) ; (c) γένος, εἰδός.

Ass. et opp. (a) : δλον.

Ass. et syn. : μόριον.

μεσεύειν « tenir le milieu » μέσον ἐν ἔχοι μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας, ἢς δεῖ δεῖ μεσεύειν τὴν πολιτείαν L. VI 756 e 9*.

Ass. et syn. : μέσον ἔχειν.

Syn. : μεσοῦν.

μέσος a) (adj.) « intermédiaire, moyen » ; b) (subst.) « (juste) milieu ».

a) μέσον τι ... τεμεῖν Pr. 338 a 7 τὸν μέσον δεῖ τῶν τοιούτων βίων αἱρεῖσθαι καὶ φέγειν τὰ ὑπερβάλλοντα R. X 619 a 6 δ μέσος βίος Ph. 43 e 8 (cf. L. VII 793 a 4) τὴν μέσην (ταφῆ) L. IV 719 d 5 μέσα τε καὶ μεταξὺ τῶν τοιούτων L. X 893 e 4 κυνῶν χειρους καὶ ἀνθρώπων μέσων L. X 907 a 7 τὰ μέσα τῶν ζώων Ep. 985 b 3 μέσος ... χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως Ep. 987 d 4.

b) συμβῆναι εἰς τὸ μέσον Pr. 338 a 1 τὰ μέσα ἀποδέχεται Pr. 346 d 3 σοφίας τε ... καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν B. 203 e 6 τό γε μέσον ἵσον τῶν ἔσχατων ἀπέχει Pa. 145 b 2 (cf. 137 e 3 et 4 Po. 284 e 7 T. 37 a 1) τὰ ... μέσα αὐτούς ἐκφεύγει Ph. 17 a 3 τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες Criti. 112 c 3 ἀρχῆν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν δυτῶν ... ἔχον L. IV 716 a 1 (cf. Pa. 137 d 6) ἐπὶ μέσῳ ... ταῦτης τῆς ἔξεως L. V 728 e 2 (cf. VI 756 e 8, à μεσεύειν ; R. VIII 547 c 6) αὐτὸ ἀσπάζεσθαι

